

Jak si vychutnat doutník

Mnoho začátečníků má při kouření doutníků před očima scény z westernových filmů, kde protagonista doutník olízne, ukousne mu hlavu a zapálí ho, když ne fosforkou, tak alespoň lojovou svíčkou. Uděláte-li to s „havanem“, je to, jako byste u lahve drahého francouzského vína vtlačili korek dovnitř a popíjeli z kelímku místo z pěkné skleněné číše.

V In magazínu číslo 14, který vyšel 2. dubna, jsme psali, jak a podle čeho vybrat správný doutník. Dnes se zaměříme na stejně důležité počáteční fáze kouření doutníků: ořezávání a zapalování.

Špatné ořezání, zkazí radost z kouření

Olizování doutníků pochází z dob, kdy ještě nebyly rozšířeny humidory. Ale dnešní doutník se neolizuje. Stejně tak by se z doutníku neměl sundávat prstýnek. Prstýnek je do jisté míry malé pozlacené umělecké dílko a neexistuje jediný závažný důvod, proč prstýnek odstraňovat. Odstraňováním by se mohl lehce narušit krycí list doutníku a nezapomeňte, že okolí by nevědělo, že kouříte právě ten obzvlášť drahý a zvláštní doutník...

Správné oříznutí doutníku má zajistit jeho dobrý tah a má také vliv na chuť a hoření. Právě začátečníci zde dělají věci, které při kouření vedou k pravému opaku toho, co doutníky slibují, totiž požitků a pohodu.

Všechny doutníky premium, např. Cohiba (premium znamená, že jejich krycí list je z jednoho tabákového listu), se ořezávají u hlavy. Čepička se musí zlehka a hladce odstranit gilotinkou anebo vyseknout ve tvaru V, nebo se prostředek

FOTO: MARIAN S. SUCHA

propíchne speciálním důlčíkem. Když se doutník ořízne příliš daleko od čepičky, může se poškodit vazba mezi krycím a vazacím listem a doutník se začne rozbalovat. Příliš velký řez navíc propustí příliš mnoho kouře a způsobuje přehřátí doutníku a hořkost v ústech. Oříznutí příliš blízko u hlavy má za důsledek těžký tah, a navíc se kouř nadměrně nasycuje dehtem. Někteří kuřáci čepičku neukousnou, ale propíchnou ji sirkou. Pro znalce to je ale hřích, protože se často poškodí náplň – jádro dout-

níku s vazacím listem, a dokonce se může vytvořit i zátká blokuující tah.

Zapalování

Zapalování je od prvního pohazení doutníku plamínkem ohně až po první doušek dýmu jedním z nejdůležitějších okamžiků celého kouření doutníku. Je okamžikem, kdy kuřák ukazuje respekt a lásku a doutník na to reaguje odpovídajícím →

UCHOVÁVÁNÍ

Zatímco suché doutníky nevyžadují vlhkost, kubánské se musí skladovat při teplotě 19 – 21 °C a při 70 – 72% vlhkosti vzduchu. Aby dobře dozrávaly, je nejlepší tmavé místo. Pokud se doutníky pečlivě skladují, pokračují ve fermentaci podobně jako víno. Pravidla, kdy je doutník zralý ke kouření, neexistují, ale mnozí „aficionados“ nechávají své doutníky 6 – 8 let dozrávat. Všichni jsou však zajedno, že doutník by se měl kouřit nejdříve 6, někdy až 12 měsíců po vyrobení.

Pro zdravé přechovávání doutníků se používají tzv. humidory, jsou to dřevěné krabice se zabudovaným zvlhčovačem a prodávají se od 700 korun až po drahé bytové doplňky v hodnotě několika desítek tisíc korun.

BALENÍ DOUTNÍKŮ

Většina doutníků se prodává v cedrových krabicích. Cedrové dřevo působí dobře na chuť doutníku, zpomaluje jeho vysychání a rozšiřuje chuťovou paletu během dozrávání. Kubánské Habanos se balí většinou po 25 kusech a na spodku krabice jsou údaje o továrně a datu balení – podobně jako u lahve vína. To také proto, že doutník – podobně jako víno – i nadále zraje. Navíc je tam označení „hecho a mano“ nebo „totalmente a mano“ (zcela) ručně balené.

Některé doutníky se prodávají také bez krabice, jenom svázané do svitků – a mazos.

